

אור הגנוז

הרסנה

דברי חיזוק ואמונה ע"פ תורתו של רביה"ק, הנחל נובע מקור חכמה, צדיק יסוד עולם, רבי נחמן מברסלב זיע"א

גיליון 278

התחזקות

האור הגנוז והצפון שנמצא עכשיו בימינו בעולם, העולה על כל האורות, הפלאות שהיו מעת ומיום בריאת העולם, הוא רבינו הנורא, נחל נובע, שהודיע לנו כי הוא המנהיג האמיתי בדורנו זה ובכל הדורות הבאים. והוא יכול להוציאנו ולהעלות כל העולם, מכל הירידות והחשכות והטומאות ולתקן כל העולם ולהחזיר כולם להשם ולתורתו. כל דיבור ודיבור שיצא מפי רבינו הנורא, יורדים למטה למטה עד עמקי תהומות ומעלה למעלה למעלה עד רום שמיים.

ישראל דב אודסר

התחזקות

אומר רבינו הקדוש "עיקר היהדות זה תמימות ופשיטות" כשהאדם בא לעשות איזה מצווה או עבודת השם הוא צריך להשליך את כל החכמות והידיעות שלו ולעבוד את השם יתברך בתמימות ובפשיטות.

עלינו לדעת ולהבין שיעיר תכלית האדם הוא המחשבות, הרצונות והמעשים הטובים שלו, נכון שהחכמה היא דבר חשוב ואנחנו צריכים לעסוק בתורה ולהכיר אותו יתברך. אך לא המדרש העיקר אלא המעשה, בסופו של דבר עלינו להשיב את הדברים אל הלב ולפעול על פי החכמה האמיתית שמלמדים אותנו הצדיקים האמיתיים.

כי העיקר הוא האמונה ואם נזקה להאמין בהם ובדבריהם, בפשיטות ובתמימות, הרי שבודאי נזכה להגיע לכל המעלות ולכל הטוב הצפון לנו.

חודש טוב ומבורך

יוצא לאור ע"י אור הגנוז ברסלב
www.orphaganuz.co.il

נא לשמור על קדושת הגיליון

האהבה שבדעת רבי נתן - ליקוטי הלכות

ועיקר אחיזתם למטה ח"ו הוא רק מחמת שאין זוכין שתקשר האהבה שבימים עם האהבה שבדעת ותקבל אור משם, על ידי שאין מתגבר שיהיה ליבו ברשותו ואינו מקשר ליבו לדעתו אזי הוא ח"ו בחינת נרגן מפריד אלוף, ונפרד ח"ו האהבה שבימים בחינת ימי הטוב- מהאהבה שבדעת, ואזי מתגברין הימי רע ויונקים מהם ומכסים עליהם.

אבל הצדיק שכפה את יצרו וזכה שיתקשר ויכללו הימי טוב בחינת אהבה שבימים לבחינת אהבה שבדעת, כי ליבו ברשותו כנ"ל, על כן אין להרע שום שליטה נגדו, על כן נופל ונתבטל הרע נגדו, כי אין להימי רע שום שליטה ואחיזה כלל בבחינת אהבה שבדעת, ואפילו בבחינת האהבה שבימים אין להם שום שליטה כשהיא מקושרת ונכללת עם האהבה שבדעת.

ועל כן תיכף כשהצדיק האמת מכניע אצל הרשעים הימי רע בכוחו הגדול, ומגלה בחינת הימי טוב, נתווסף בהם מיד אור רב מלעלא כנ"ל, וזהו בעצמו בחינת אור האהבה שבדעת שנתגלה ע"י הצדיק האמת, שהוא אור רב מלעלא, כי משם עיקר האור, כי תיכף שהצדיק מכניע הימי רע ומגלה הימי טוב אזי נתקשר תכף הטוב שהוא בחינת האהבה שבימים עם שרשו שהוא האהבה שבדעת.

כי כשמלכות הרשעה שהיא הס"א מתגברין על ישראל בכלל או בפרט ואין מניחין את ישראל לילך בדרכי השם באמת לעסוק בתורה ומצוות ורוצים להשכיח ולהעלים התורה לגמרי ח"ו, ולפעמים מתגברים מאוד מאוד עד שהטוב שיש בישראל בכל אחד ואחד נתעלם לגמרי, עד שאין יודעים כלל איך להתעורר עצמו לשוב להשם יתברך באמת, אזי עיקר התיקון הוא רק על ידי הצדיק הדור האמת, כי ע"י שזוכין להתקרב להצדיק האמת אזי כשהצדיק האמת עוסק עימו ודבר עימו ורואה מעשיו ומידותיו אזי הרע נתבטל ונתבלבל לגמרי כנגד הצדיק האמת שכפה את יצרו והכניע הימי רע, ואזי הרע נופל והטוב נתגלה אפילו מעמקי עמקי הקליפות, כי הצדיק יכול לבנות התורה ולגלות הטוב מכל אדם שבעולם אפילו אם הוא במקום שהוא.

אורח חיים ג- הלכות חנוכה ג

והכלל שהשם יתברך בכל מקום, כי מלא כל העולם וכו', על כן אין שום יאוש בעולם כלל, כי בכל מקום יכולין למצוא את השם יתברך והתורה ולהתקרב אליו, והעיקר ע"י צדיק הדור האמיתי שכפה את יצרו והוא דומה למלאך השם צבאות ממש, וע"י זה בכל מקום שהוא מסתכל ורואה מידות רעות ותאוות רעות וכיוצא, תכף נופל ונתבטל הרע ששוקן על הרע, כי הרע החופה על הטוב נתבלבל ונופל לגבי צדיק האמת שכפה את יצרו הרע וכו'.

כי יש ימי טוב וימי רע וכו', נמצא שהצדיק יכול לבנות אותיות התורה שהיתה שרויה בין העכו"ם והרשעים, שאין אדם יודע מימנה, הוא יכול להוציא אותה ולבנותה מחדש, ע"י שהימי רע נכנעין ונופלין נגדו ונתגלה בחינת הימי טוב, שהוא בחינת התורה שנתגלה מתוך הלבושין והצמצומים. ואזי מתווסף הטוב הזה אור רב מלעלא.

כי מתחילה כשהיה הטוב מכוסה בין הקליפות לא היה נמשך עליו אור רב, כי אם כדי חיונו בצמצום כדי שלא ינקו הקליפות יותר מידאי, אבל עכשיו כשנתבטל הרע והקליפות ונתגלה הטוב בעצמו אזי נתווסף ונמשך עליו אור רב מלעלא וכו', וע"י זה שנתגלה התורה הוא זוכה לשלום וכו' בחינת בהשם אהלל דבר באלוקים אהלל דבר, הינו בין בטיבו בין בעקו ימצא בו השם יתברך וכו'.

ובהתורה יש ניגלה וניסתר והנסתר הוא בחינת אוריתא דעתיקא סתימאה בחינת אהבה שבדעת. כי יש אהבה שבימים שהיא בזמן ובמידות ויש אהבה שבדעת שהיא בחינת סתרי תורה פנימיות התורה וכו', וכל אדם יכול לטעום טעם אור האהבה הזאת אפילו בזמן ובמידות ע"י שמקשר ליבו לדעתו, שיהיה ליבו ברשותו וכו'. וכל אחד לפי מדרגתו יש לו בחינת אהבה שבזמן ואהבה שבדעת, כי האהבה שבדעת שבמדרגה התחתונה היא בחינת אהבה שבזמן במדרגה העליונה.

כי עיקר אחיזת הרע הוא רק למטה, בזמן ובמידות- ושם יש ימי טוב וימי רע ועל כן יש להם אחיזה שם, אבל למעלה בבחינת אהבה שבדעת בחינת סיתרי תורה, שם אין להם שום אחיזה כלל,

התבודדות היא מעלה עליונה מן הכל!

שאלה- זכיתי בזמן האחרון לעסוק בהפצה, אבל מדי פעם אני נתקל באנשים שמסרבים לקבל את החומר להפצה בטענה שאין להם איפה להניח את זה וחבל שזה יזרק. מה עלי לעשות במקרים כאלו?

תשובה- אין לתאר ואין לשער זכותך, שאתה זוכה ומזכה את הרבים בהפצת מעינות החכמה חוצה, ע"י הפצת החוברות והקונטרסים, שהם תמצית דברי רבינו ז"ל ומוהרנ"ת, כי זה תיקון הברית גמור מאוד, כי בפירוש גילה לנו, שע"י שמקרבים בני אדם לעבודת השם יתברך, מעלים את כבוד השם לשורשו. ואמרו חכמינו ז"ל על הפסוק "אם תוציא יקר מזולל" אלו שמקרבים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, ולכן כל מי שילך להפיץ, תמיד יהיה לו כסף בכיס וזה בדוק ומנוסה, כי מי שזורע רוחניות- צומח לו גשמיית.

הלוואי שהיינו מציינים לדברי מוהרנ"ת ז"ל, שהניח לנו צוואה ארבעה ימים לפני הסתלקותו, ואמר אז לאנשי שלומנו: "העבודה שלכם יהיה- יפוצו מעינותיך חוצה" ואז אף פעם לא היה חסר לך כסף בכיס, והיית צוחק מכל המתנגדים והליצינים שמתלוצצים מזה.

ונהנה מי שהולך להפצה צריך לדעת, אם אדם לוקח את זה- מה טוב ומה נעים. ואם הוא אינו רוצה, גם כן מה טוב ומה נעים, לא צריכים להישבר משום דבר, רק להשאיר לאדם איזה דיבור טוב, כגון "תהייה בשמחה, הקב"ה אוהב אותך וכו'" כי אף פעם לא תידע, אשר הדיבור הזה שאתה אומר לאדם, זה כמו שנתת לו חוברות או עלון, וצריכים מאוד מאוד לשמור לא לזלזל בשום יהודי, אפילו שהוא מבזה אותך, ראה לדון אותו לכף זכות, כי מי יודע מה שעובר עליו. ולכן אםילו שהוא מבזה אותך, אל תענה לו, רק תיתן לו מחמאה ודיבור טוב, ואשריך ואשרי חלקך, שאתה מפיץ את אור רבינו ז"ל בעולם.

דיבורי אמונה רבי לוי יצחק בנדר

להביט החוצה ולא להסתכל לצדדים, לא להתפעל מזה כלל שאחד שהוא רחוק מהצדיקים ומאמת תורתנו הקדושה, אף הוא עושה "דברים טובים" לא ולא!

כך ברא הקב"ה את הבריאה, שתמיד תהיה הבחירה ביד האדם, שיוכל לדעת ולהבין כי הצדיק פועל הכל ע"י הקדושה ואף הרשע יכול לעיתים לבצע אותו הדבר מכח הקליפה, כך שהאדם יוכל לבחור בין טוב לרע. והאדם מצווה "ובחרת בחיים" ולא להתפעל ממעשה הרשעים, רק להידבק במעשה הצדיקים. ולהאדם יש כוח לדעת זאת, להבדיל בין הטמא ובין הטהור, אך צריך לזה הרבה התבוננות ודעת נכונה והרבה הרבה לבקש מהשם יתברך שיאיר עיניו.

וזה אחד מהנסיונות הגדולים של העולם המסוכן הזה.

צריכים להרבות ולבקש מהשם יתברך: הורני השם דרכיך, אהלך באמיתך- תנהיג אותי באמת שלך, ריבונו של עולם! ועל כן הפליג רבינו מאוד בגודל העניין, לדבר אל השם יתברך ולהתחנן לפניו שיאיר לו בתוך החושך של זה העולם. כי כאשר האדם מרבה לבקש מהשם יתברך שינחהו בדרך האמת, אזי מרחמים עליו רחמנות עצומה מלמעלה, כי הרי שם יודעים היטב שאנו נמצאים בעולם מסוכן, מלא קליפות ומלא טומאה והסתרה גדולה, וגם מעט הקדושה הוא מעורב טוב ורע ותמיד אנו בסכנה, ובכל פינה שאנו פונים יש הרבה נסיונות וביורורים, כשהאדם מבקש ומתחנן שיוליכוהו בדרך אמת מרחמים עליו מיד.

ומה היא העיצה להינצל מזה ולא ליפול חלילה לצד האחר? זה לא לזוז לרגע אחד מהקדושה, לא לזוז מדברי הצדיקים. לא

ספרים מיוחדים בהוצאת 'אור הגנוז ברסלב'

מסע אל הפנימיות ע"פ הסיפורי מעשיות והתורות של רבינו

מדריך מעשי למודעות עצמית וחשיבה חיובית ע"פ רבי נחמן מברסלב

דרכי התשובה ע"פ רבי נתן מברסלב

קיצור ליקוטי הלכות של רבי נתן מברסלב

להזמנות- 03-9091753 / 0544-525396

המבצע עד גמר המלאי המעוניינים לתרום למבצע יתקשרו לטל הנ"ל

קו השיעורים אור הגנוז ברסלב - 03-7739866

שלוחה 1 ליקוטי הלכות של רבי נתן, שלוחה 2 שיעורים כללים ברסלב, שלוחה 3 שיעורים בסיפורי מעשיות של רבינו, שלוחה 4 שיחות חברים, שלוחה 5 שיחת חיזוק שבועית, שלוחה 6 פינת המאזינים.

בהירות הדגון

ברוך זרובבל

אומר רבינו בתורה ה' בליקוטי מוהר"ן שיש שני סוגי עבודות בעבודת הבורא: "יש אדם, העושה המצווה בשכר עולם הבא, שאינו נהנה מהמצווה בעצמה. אילו לא היו נותנים לו עולם הבא בשכרה לא היה עושה אותה. ויש אדם שאינו רוצה בשכר המצוות, אלא רוצה המצווה בעצמה, שהוא משמח כל כך בעשייתה, עד שממאס בכל מן שכר. נמצא שהעולם הבא שלו בהמצווה בעצמה". וממשיך רבינו ואומר שהסיבה לכך היא ש"השמחה של הקב"ה היא מלובשת במצוות, כי הם אחדות, ומי שעושה המצווה בשמחה מהמצווה בעצמה, נמצא כשנכנס בהשמחה שבמצווה, הוא נכנס בשמחת הקב"ה שמשמח במעשיו, וזה בחינת ישמח ישראל בעושי".

כלומר, כאשר אנחנו עושים ומקיימים את המצוות, אנחנו למעשה נכנסים לתוך השמחה של השם יתברך בעצמו, שנמצאת בתוך המצווה, כמו שנאמר "ישמח השם במעשיו", במעשה המצוות. ואם כך נשאלת השאלה, מדוע מעטים הם אלו הזוכים להרגיש את השמחה במצוות עצמם, ועוד גם לפי דברי רבינו שזה שעושה את המצווה לשם שכר עולם הבא, גם הוא אינו זוכה להרגיש בשמחת המצוות במצווה בעצמה, ואם השמחה של הקב"ה נמצאת במצוות עצמן, הרי כל מי שמקיים אותם היה אמור להרגיש זאת?

בפסח הדברים, השמחה בעיקר מובעת מפעולות של נתינה והשפעה, כאשר האדם רוצה לקבל לעצמו הרי שהוא לא שמח שמחה אמיתית, אך אם הוא עושה זאת ללא שום רצון לקבל, אלא אך ורק לקיים את רצון הבורא, הרי שהוא מרגיש את השמחה בעצם המעשה של המצוות.

אלא שאם נדייק בדברי רבינו נוכל לראות סיבה אחרת ויותר מהותית. רבינו מדייק ואומר שהאדם נכנס בשמחה שבמצווה, כלומר שהאדם נכנס בשמחה של הקב"ה שנמצאת במצווה. ואיך עושים זאת הלכה למעשה? שיכונן האדם בעשיית המצוות, שהוא עושה את המצווה כי הוא רוצה לשמח את השם יתברך, ואם זו הכוונה והתכלית שלו, שהוא רוצה לקיים את רצון השם יתברך ולשמח אותו ואינו חפץ בשום שכר או תועלת אחרת, הרי שהוא נכנס ישירות בתוך השמחה של השם יתברך הנמצאת בתוך המצווה וזוכה אף הוא להרגיש את השמחה המלובשת במצוות.

וזאת נוכל לראות מהדיוק בלשון הכתוב בליקוטי מוהר"ן "שהוא משמח כל כך בעשייתה" נאמר 'משמח' והיה צריך להיות כתוב 'שמח', אלא מכאן הראיה שהוא רוצה לשמח את השם יתברך בעשיית המצוות, ועל כן הוא גם זוכה להיות שמח במצווה.

לעולם אל תיכנע לרגשות הבדידות בכל מקום בו אתה נמצא השם יתברך איתך!

עיקר האמונה תולה בפה של האדם וכשנפול לאדם ספיקות באמונת הבורא יתברך שמו יאמר בפה מלא: אני מאמין באמונה שלימה שהוא יחיד ראשון ואחרון.

הגליון מוקדש לעילוי נשמת ציון בן שרה | יעקב בן רוזה ת.נ.צ.ב.ה

ליקוטי מוהר"ן רבי נחמן מברסלב

הנה הכלל - שצריך כל אדם לראות, שמצידו לא יהיה עכוב משיחא, דהינו לעשות תשובה שלימה ולתקן מעשיו. ובכל צדיק וצדיק, מי שהוא צדיק באמת, יש בו התגלות משיח, ואף על פי שאין בו התגלות משיח, יש בו מידה של משיח, שהוא בחינת משה, כמו שכתוב בזוהר הקדוש: משיח דה משה, כמו שאפרש. כי משה מסר נפשו בעד ישראל, כי ידע שפלותו באמת, וידע חשיבות וגדלות ישראל, כמו שכתוב: והאיש משה עניו מאוד מכל אדם. ומחמת זה מסר נפשו וחיותו בעדם. לכן מי שהוא צדיק באמת וידוע שפלותו ויכיר בחשיבות ישראל, יכול למסור את נפשו בעדם. ואימתי יכול לראות שפלותו, בשבת. כי בשבת נאמר: ראו כי השם נתן לכם את השבת. כי שבת הוא שין בת. שין- תלת גוין דעינא. בת, בת-עין. ועל כן בשבת יכול לראות שפלותו.

תורה עט'

סיפור צדיקים

בתנאים היה צדיק יסוד עולם ושמו רבי יהושע בסיס, היה איש אלוקים קדוש ונורא והיה אדם משכמו ומעלה. הוא גידל בביתו יתומה וכאשר הגיעה לפרקה הבת מאוד רצתה שהרבי יהושע בסיס יבוא לחתונה וישמח בשמחתה אך מנהגו היה לא ללכת לחתונות. ביום החתונה אשתו מודיעה לבת שהרב אמר שהוא בא לחתונה שלה, היא שמחה עד השמיים.

רבי יהושע בסיס הגיע לחתונה, בכל העיר התפרסם שרבי יהושע בסיס מגיע לחתונה ועקב ביאתו לחתונה התאספו אנשים רבים מהעיר כדי לזכות לראות את פניו. יום החתונה הגיע והיו המוני אנשים, בשעת הקידושין הביאו את הכוס לרב, עמדו למזוג בכוס, החתן אמר "רבותי אני מתחרט, אני לא רוצה להתחתן, תחזרו כולכם הביתה". אנשים היו המומים, כולם אמרו מה קורה כאן, מה זה הצגה, אנשים באו אליו, "נטרפה דעתך עליך? מה קרה לך?".

החתן עמד ואמר "תראו עכשיו חשבתי אני הולך להתחתן, כולכם תלכו הביתה ואני אצטרך לדאוג לבית, כלכלה והכל, מאיפה אני יכול לכל זה, מאיפה אני אביא כסף, אני לא יכול לעמוד בזה, אני לא רוצה להתחתן. אתם רוצים שאני אתחתן אז אני רוצה סכום עתק של כסף", החתן נקב בסכום שגם עשירי העיר יהיה להם קשה להשיג את הכסף הזה, "אני רוצה עכשיו את הכסף הזה נדוניו ואני מתחתן ואם לא אני לא מתחתן". התחילו צעקות ובלאגן, נהיה מהפכה שמה והרב עומד, התחילו לצעוק על החתן ואמרו, "תראה הכלה בוכה, היא יתומה ואתה גורם לה צער ביום חתונתה, אתה גורם לה לבכות, אוי לתורה". החתן בשלו, "אתם רוצים אז תתנו את הכסף ואם לא אני לא מתחתן, זה לא יעזור לכם וחבל לכם על הדיבורים, שום דבר לא יעזור".

היו אנשים שם חמומי מוח וכבר רצו להרביץ מכות לחתן מרוב כעס, הרב יהושע בסיס ראה שככה המצב והוא הרים את המקל שלו באוויר וכולם היו בשקט, הרב אמר "מי שנותן לחתן את כל הסכום שהוא מבקש אני מבטיח לו עולם הבא". היו שמה אנשים שהיו או בקו העוני או קצת מעל זה, הוא ידע שאין להם את הסכום הזה ופתאום שומעים בקצה האולם קול של מישוה, אומר "גם עליי מדובר?" כולם מסובבים את הראש אליו, זה היה אדם עשיר גדול שהיה רשע מרשע שעל כל העבירות שבעולם עבר, נידו אותו מהקהל, כל העבירות שבעולם עשה, אז הרב אמר, "כן גם עליך מדובר". העשיר מיד רץ לביתו וחזר עם סכום כסף גדול ונתן לחתן, ומיד המשיכו לקיים את החתונה והייתה שמחה גדולה. כעבור כמה זמן לאחר סיום הברכות התפרסם שאותו רשע שנתן את הכסף נפטר, והרי כולם שנאו אותו, הרב אמר שיפרסמו בעיר שהוא בעצמו מגיע להלוויה, כולם התפלאו ואמרו, "מה הרב נוסע להלוויה? הרי הרב הבטיח לו עולם הבא". ואכן הגיעו המוני אנשים להלוויה בגלל הרב, ומיד הלכו ועשו טהרה לרשע העשיר שתרם את הכסף, איך שגמרו את הטהרה הרב ביקש, "אני רוצה שכולם יצאו מחדר טהרה אני רוצה להיות עם הנפטר לבד". נכנס וישב כמה זמן, לאחר שיצא ניגש לחברת קדישא וביקש מהם, "מהר מהר, קחו את הנפטר כמה שיותר מהר לקבורה".

מיד מהרו חברת קדישא לקבור את הנפטר, לא הבינו את פשר הדבר ושאלו את הרב בתמיחה, "מה קרה?". חלק הוא אמר וחלק לא ענה, ענה להם הרב יהושע בסיס, "תדעו לכם שאני הבטחתי לו עולם הבא אבל נכנסתי לחדר הטהרה, ראיתי שחיו לו מיליונים של משחיתים לטפל בו מכל העבירות שעשה כל חייו ואני גזרתי עליהם גזרת מוות במקום ועכשיו זה אחד הסיבות", הוא לא פירט אבל זה העניין, "גם דאגתי שיקברו אותו מהר, תבינו כל זה בגלל שהוא דאג ליתומה להיכנס לחופה". זכותם תגן עלינו אמן.

עלים אתרופה

רבי נתן

בבא יום נעלים לינויים רבים נפלאים ונוקדים מאוד, ובהא אטובתנו פנציות מה גדלו מןעליק שלם מאוד ומקין מחלבותיק, ובהא יום שלם יתברק מקבל התפארות חדל מכל אחד מילראל ברטל, ובהפטי פרטיות מכל איבר ואיבר, לעל ידי צב הוא יתברק מחדל מןעליק בראלית בבא יום. ואל כן תבדץ ומאמין לבודאי שלם יתברק מקבל מוקף אז כן התפארות בהרטיות בבא יום ויום למלם קיום פרוזום ואל ידי צב יהיה נמלק זליק לפע טובה וברכה וחיים וליום וכל טוב בבא יום ויום ומקיים ברוק שלם יום יום, מןו לאמרו רבותינו ז"ל לזריבין אלום אב אכל הטובות ופנפלאות שלם יתברק מןעליק צב באדם בבא יום ויום ואם אפמאין אינם צובה אראות ביוני לבלו מחמת גלמיות החומה, זריבין אל כל פניק אפמאין בצב היטב בניסים ופנפלאות פנפלאות ופנפניות שלם יתברק מןעליק מןעליק בבא יום ובהא צת

מכתב- רצ"ו

משיבת נפש רבי אלתר טפליקר

כמו שהשם יתברך מניח כל העליונים ומלאכים ושרפים וכו' ורוצה דווקא בעבודת בני האדם הגשמיים, כן כל מה שהמדרגה נמוכה ופחותה ביותר, כשמתעוררים משם באיזה התעוררות כל שהיא, נעשה מזה שעשועים נפלאים למעלה. ועל כן ע"י שהצדיק הגדול מעלה נפשות הפגומות מאוד, ע"י זה דווקא נעשה יחוד נפלא. ועיקר היחוד נעשה ע"י שממשיך הצדיק הארה על הנפשות הנ"ל, מבחינה גבוה מאוד, שהוא 'אוריתא דעתיקא'. הצדיק אינו צריך כלל לעולם בשביל עצמו, כי אדרבא ממנו כל ההשפעות וכל העשירות שבעולם. ועל כן כל מה שנותנים לו מקבלים ממנו אלפי אלפים ורבי רבבות יותר בעולם הזה ובעולם הבא. ועל כן גם כל מי שטורח בגופו לשמשו ולהתקרב אליו, גם זה נקרא צדקה, שהוא כלל בחינת 'אתערותא דלתתא' כי הצדיק מתעלה ומתגדל מאוד על ידי 'אתערותא דלתתא' של ישראל הטורחים להתקרב אליו ונחשב להם צדקה.

<< בקרו האנך היחד שלנו >>

רדיו ברסלב 24 שעות ביממה, ספרים וחוברות, מדבקות, עלון חודשי, נסיעות לאומן מאחרים ועוד.... שיעורי תורה להאזנה ולצפייה עם אפשרות הורדה למחשב ולנגן.

אור הגנוז ברסלב - Or-breslev.co.il

רוצים לקבל את האלון אור הגנוז ברסלב? פסק בחודש בחייל או קדואר?

שילחו בקשה למייל - orhagnuz@gmail.com

אברכים יראי שמיים יאמרו קדיש או ילחזו כל יום במשך שנה לעילוי נשמת יקיריכם - לפרטים 0544-525396 | 050-4177556 (בתשלום חודשי)

תיקון הכללי להפצה
תיקון הכללי גדול כיום מפואר בדפי כחמו עם למיניצה
ב-1.00 ₪
0544525396
039091753

מפצו האנך של רבינו!
אומר רבינו הקדוש "ממי שאני לוקח לו אני נותן"
הצטרפו להפצת תורתו של רבינו הקדוש, צדיק יסוד עולם, רבי נחמן מברסלב - קבלו פעם בחודש חבילת עלונים להפצה. ותזכו לכל הברכות והישועות בעולם הזה ובבא.
הפצה ראשית - 0544-525396

אוצר היראה

צריך לדעת שהשם יתברך מתפאר אפילו עם הקל שבקלים שבישראל, אפילו פושעי ישראל, כל זמן ששם ישראל נקרא עליו יש בו התפארות פרטי שהשם יתברך מתפאר עימו. על כן אסור לאדם ליאש עצמו חס ושלום אפילו אם פגם וקלקל הרבה, כי עדיין השם יתברך מצפה לו ומחכה שישבו אליו. וידע האדם שהקדוש ברוך הוא אוהב את הרשע ביותר בישראל כמו שהורים אוהבים את בנם היחיד. ועיקר גדולתו של הקדוש ברוך הוא, שגם הרחוקים ממנו יתברך מאוד מאוד יתקרבו לעבודתו וזוהו נתייקר ונתעלה שמו יתברך למעלה ולמטה. אבל עיקר ההתקרבות של הרחוקים היא על ידי צדיקי האמת.

ומי שרוצה להיות איש כשר באמת ולהתקרב להשם יתברך צריך להיות בקי בהלכה מאוד, שלא יפול ולא ירחק אותו שום דבר שבעולם. בין שהוא בעליה ובין שהוא בירידה ובכל מה שיעבור עליו יחזק את עצמו ויקיים את הפסוק "אם אסך שמים שם אתה, ואציע שאול הינך" דהינו שכשיהיה בעליה יזכור שעדיין השם יתברך גדול ורחוק ויש לו עדיין לאן לשאוף ולהתקדם בבחינת "שם אתה" וכאשר יהיה האדם בירידה יזכור שהשם יתברך איתו בכל מצב ובכל מקום כי מלוא כל הארץ כבודו וזה בחינת "הינך" וכאשר יהיו לו שני הבקיאוויות הללו שהם בחינת 'בקי ברצוא' ו'בקי בשוב', לא יוכל להפיל אותו שום דבר שבעולם. ותמיד ילך קדימה בדרכי התשובה. כל אדם שבעולם ואפילו מי שהוא במדרגה התחתונה מאוד ואפילו אם הוא בתוך הארץ ממש, עם כל זה כאשר הוא צריך לעלות למדרגה חדשה ויוצא ממקומו הישן, אזי מתגברים עליו הקליפות שהם התאוות והדמיונות והבלבולים והמניעות שהם בחינת הקליפה הסובבת את הפרי. וזוהו תועים הרבה שחושבים שנפלו ממדרגתם מחמת שקודם לכן לא היה להם אילו התאוות והבלבולים על כן הם סוברים שנפלו חס ושלום. אך באמת אין זו נפילה כלל, כי אדרבא מחמת שהוא צריך לעלות למדרגה חדשה, הוא פוגש את כל התאוות והבלבולים והמניעות הסובבים את אותה מדרגה. ועל כן צריך האדם להתחזק ולהמשיך כי בודאי אם יתגבר ויחזיק בשלו ולא יתיאש מכל מה שעובר עליו יזכה לעלות ולהתחיל מחדש. כי ההתרחקות היא תכלית ההתקרבות, דהינו שכשהאדם רוצה להתקרב להשם יתברך ולהיות איש כשר באמת, אזי על פי רוב באים עליו דינים ויסורים ומניעות רבות ועצומות ונידמה לו כאילו מרחקים אותו, והשם יתברך אינו רוצה בו ובעבודתו כלל. אך האמת היא שכל זה הוא טובה גדולה בשביל ההתקרבות, וצריך להתחזק ולהתגבר ולהתאמץ ולעמוד בניסיון זה, כי בודאי השם יתברך מצפה ומחכה לו שישבו רק כל מה שעובר עליו נועד כדי למרק ולנקות אותו טרם יכנס בשערי הקדושה. ולבחון אם רצונו חזק ואמיתי והוא מוכן לעבור ולסבול את מה שצריך כדי לזכות לטוב האמיתי והניחאי. על כן אל יטעה האדם עצמו לומר כי מרחקים אותו חס ושלום, רק ידע ויאמין שכל מה שעובר עליו הכל לטובתו, כדי שיתגבר ויתחזק יותר ויבנה כלים כדי לקבל את האור. כי ההתרחקות היא כולה התקרבות. והעצה להתחזקות היא הדיבור. דהיינו, שאפילו אם נפל למקום שנפל, אף על פי כן יתחזק גם שם לדבר דיבורי אמת, דיבורי אמונה ותפילה וישוח בינו לבין קונו ועם חברו, כי הדיבור יש לו כח גדול להזכיר את האדם בהשם יתברך ולחזקו תמיד.

הכלל הוא, שהאדם המאמין- יכול תמיד להגיד תודה על הכל, כי מאמין שהכל לטובתו לקרב אותו לתכלית. כל מי שלא יכול להודות על הכל, ידע שזה רק מחמת שיש לו עוד מסרות בחיים, וזו לא כל תכליתו להתקרב לבורא עולם. אלא התכלית שלו היא להצליח בעולם הזה, כגון שיתחתן, שיהיה לו טוב, שיהיו לו ילדים, עושר ואושר, ושהתאוות הבהמיות יהיו התענוגות שלו, ולא יפריעו לו למלאות אותן וכו'. מה שמעניין אותו הוא שכאן בעולם הזה הוא יהיה מסודר וילך לו הכל כמו שרוצה, במלוא הנוחיות והקלות והשלמות ולא יחסר לו דבר וכו' והכל ילך לו מושלם, לכן הוא לא שמח כי הוא לא השיג את תכליתו.

לעומת זאת, אדם שרוצה באמת להשיג ולהגיע ולהשלים את היעוד שלו את השליחות שלו ואת התכלית שלו, הוא תמיד שמח ואומר תודה, כי הוא משיג את התכלית בכל מה שעובר עליו. כי מכל דבר הוא לומד איך להתקרב להשם, שזו תכליתו. אדם זה, בודאי יאמר תודה רבה על כל! ובקלות רבה יוכל להודות על כל מה שעובר עליו: כישלונות ונפילות, צרות, נסיונות, חסרונות וכו', כי הבורא יודע בדיוק את התנאים המושלמים של כל אדם שעל ידם יגיע לתכלית שלו ולכן נותן לו את כל מה שהוא צריך בשביל להגיע לתכליתו.

ועל כן צריך להתבונן על הדברים עם ישוב הדעת, ולרשום עמוק עמוק בלב, שמה שלא יעבור יתחזק באמונה: לא מבין כלום! רק מאמין שהכל לטובה! השם רואה כל מה שאני לא רואה! השם יכול ברגע אחד להפוך הכל לטובה! ועתה שהאדם עומד לפני המלך ואמר לו תודה רבה, עכשיו יכול לדבר איתו על הבעיה שיש לו, עם עין טובה ורצון אמיתי לדעת מה הבורא מרמז לו. הכל יאמר עם חיוך, עם אמונה, כי תכף שיתחיל לבכות- מיד הבורא יסתלק ממנו וכי ברא את העולם בשביל שבריותיו יבכו? הוא ברא את העולם בשביל שבריותיו יחיכו, ויאמינו בו שכל מה שהוא מנהיג אותם הכל לטובתם.

אבן טובה עיונים בסיפורי מעשיות

בסיפור המעשה מן מלך וכן שפחה שנתחלפו לאחר שהבן מלך האמת שב אל המדינה שנקראת מדינה חכמה ומלך טיפש, והוא מקבל את המשימה להחזיר את המדינה להיות בשם מדינה טיפשית ומלך חכם ולחזור אל הגדולה שלו. הוא פוגש אדם אחד שהיה רוכב על סוס שביקש אף הוא להיכנס אל המדינה, ובא אל הסוס ושם עליו את הכלי שהביא לו אדם היער, והוא החל לנגן ניגונים נפלאים. האיש של הסוס ביקש מאוד מהבן מלך שימכור לו את זה הכלי. והשיב לו: מה תוכל ליתן לי בעד כלי נפלאה כזה? אמר לו האדם של הסוס: מה תוכל לפעול עם כלי הזאת? שתעשה עמה 'קאמדיא' (משחק והצגה) ותקבל דינר? אבל אני יודע דבר שהוא טוב יותר מהכלי שלך, להיות מבין דבר מתוך דבר ואני אלמד אותך הדבר הזה, ואתה תיתן לי הכלי הזאת.

הכלי הוא כמובן הבחינה של לימוד התורה הקדושה, שאיתה אפשר לחדש חידושים נפלאים שהם בחינת ניגונים, והיא יכולה לעורר אפילו בני אדם שהם בתכלית הגשמיות שהם בחינת סוס. בסיפור אנחנו רואים שהאיש על הסוס מבקש מהבן מלך את הכלי הנ"ל ואומר לו שמה הוא יוכל לעשות עם הכלי הזה הצגה, כלומר אפשר גם לקחת את התורה הקדושה ואת החידושי תורה ולתת שיעורים ודרשות יפות אבל הכל יהיה הצגה כי הכל ישאר בגדר החכמה ולא יקרב אנשים להשם יתברך.

ואז הוא מבטיח לו שהוא יתן לו דבר גדול מזה, להיות מבין דבר מתוך דבר, כי עיקר לימוד התורה הוא להבין את הרמזים שהשם יתברך מרמז לנו כיצד להתקרב אליו, להבין את הסימנים בדרך, כי זה עיקר תכלית הלימוד והחשיבות של התורה.

ואם כך נשאלת השאלה מדוע האיש שעל הסוס מוכן לתת לו את האומנות של המבין דבר מתוך דבר, בשביל הכלי הזה של האומנות לחדש דברי תורה, שהרי הוא בעצמו אמר על זה שאפשר לעשות עם זה הצגה ולקבל דינר.

אלא האיש על הסוס מרמז על אדם שנמצא על הגשמיות, שלומד תורה אבל כל מונתו זה גשמיות העולם הזה, כלומר להתגדל ולקבל ממון, ואם כך הרי הכלי הזה ישרת את מטרותיו. לא כן הבן מלך שכל חפצו ורצונו זה להתקרב אל המלך, והוא צריך בעיקר את האומנות, להיות מבין דבר מתוך דבר.

**אם יש לך ציפיות מאנשים ואתה מתאכזב!
תזכור אחי, ציפיות זה רק לכריות...**

טיפש מגיע לבית מלון, ניגש לקבלה ומתחיל לצעוק: מה זה??!!
אין פה חלון, אין מקלחת, אין שירותים, אין כלום??!!
תחזירו לי את הכסף מיד!!!
תירגע, עונה פקיד הקבלה, זאת המעלית אדוני.

בסד

רדיו ברסלבה 'קול הנחל'

24 שעות בימחה של שידורים חיים,

מוסיקה יהודית, שיעורים של מיטב רבני ברסלבה,

אמונה ושמחה.

מומלץ מאוד! להוריד את האפליקציה.

לבעלי טלפונים כשרים ניתן להאזין בחינם בטלפון- **077-2218148**